

GEMENSKAP

Centrumkyrkan
i Norrköping

årg. 42 nr 2
1 juni–
7 sept 2014

Ökenvandring i paradiset

När Israels folk börjar närma sig målet för sin ökenvandring skickade man ut spejare för att få en första rapport om landet Gud lovat. Mose skickar med dem en lista med frågor: "Är landet de bor i bra eller dåligt? Bor de i läger eller i befästa städer? Är landet bördigt eller kargt?"

Vilka är dagens frågor? Hur ligger landet? Församlingen ser ofta ut att kämpa i motvind. Kanske har vinden hårdnat och kallnat en smula i vår tid? I det svenska landskapet går både frikyrkan och Svenska kyrkan igenom en identitetskris. Den mediala bilden av kyrkan är oftast kritisk. Konkurrensen är överväldigande från högljudd reklam med löften om paradiset på jorden, för den som betalar. Utmaningarna är många för det vandrande "Vägens folk".

Kyrkan föds på den första pingstdagen när Guds Ande med dunder och brak gör modiga predikanter av rädda lärjungar. Alla i närheten får höra de goda nyheterna om Jesus på sitt eget språk bland tillresta judar från hela Medelhavsområdet. Precis som församlingarna i Sverige i dag, lever dessa judar "i församlingen". Man har en identitet som Guds folk, tillber den ende Guden och följer hans lag mitt i ett samhälle som lever efter helt andra principer. Man återvänder till sina hem och tillber Herren med ny kraft. Med Anden förändras bilden radikalt. Kyrkan blir ett folk och får ett uppdrag. Förr tillbad man i ett tempel av sten, nu är man templet, som är uppfyllt av Guds närvaro, vart hon än vandrar.

Jag tror på församlingen, inte därför att den är perfekt, det var inte heller förebilden Israel, utan för att det är Guds församling. Det är ett folk på väg, på väg att bli ett folk, på väg att bli som folk, men redan nu ett Guds folk. Jag skulle inte vilja leva utan församlingen. Gemenskapen kring Jesus håller när jag möter livets svåra. Den bär när den bär kärleken och det är det många som kan vittna om att den gör.

→ Forts. s 2

1 → Forts.

Paulus skriver om församlingen som en kropp med delar som hör samman: ”Han låter hela kroppen fogas samman och hållas ihop genom att alla lederna hjälper och stöder, med just den kraft han ger åt varje särskild del. Då växer hela kroppen till och byggs upp i kärlek” (Ef 4:16). Så funkar det ingen annanstans än i Guds församling.

Kyrkans tid som privilegierad i samhället är över. Vi ser krympande medlemssiffror, smalare budgetar och gamla församlingar som går samman. Jag tror att denna utveckling kommer fort-

sätta. Jag läste en bok för ett par år sedan om den nymonastiska rörelsen, en rörelse som präglas av små gemenskaper som delar allt, radikal Jesus-efterföljelse och socialt patos. Detta uppfattar jag också som en profetisk rörelse, en ton från Gud i en tid av förändring. Tönen säger att kyrkan vandrar från att ha varit stadens och kulturens centrum, ut i marginalerna, till glömda och obebodda platser. Man söker inte synlighet och makt på kommersens villkor, utan möter medmänniskan i nöd. Man bygger inte sina egna egendomar och riken, utan söker först Guds rike, genom ett enkelt och utgivande liv. Jag tror att denna

ton kommer att växa sig starkare. Det kan kännas bistert att se det gamla krympa, men hur gott det än är med fina kyrkor och feta konton så är det något obetvingligt med det enkla livet i gemenskap. De som ropar är ofta de svaga, fattiga och ensamma. Möter vi dem?

Jesus sa det först; lev i världen, men inte av den. Det är sällan självklart vad det betyder. Det behöver tolkas av varje kristen, i varje vägval, med Andens och församlingens hjälp. Allt är möjligt för den lärjunge och församling som tar tron på allvar.

Björn Asserhed

En samtalsgrupps betydelse

Alphagrupper i Centrumkyrkan började för ca tre år sedan. Några ur de första grupperna har fortsatt att träffas och samtala om livsfrågor under Per Rikardsons ledning. Jag träffade två av de sex deltagarna, Pia och Ingela, vid köksbordet för att försöka få en bild av varför en sådan här samtalsgrupp är betydelsefull. Vad är det som gör att man fortsätter termin efter termin?

Så här ser schemat ut för en kväll: De börjar med att äta soppa gemensamt en halvtimme. Sedan inleder Per med en bön som följs av en öppen fråga exempelvis: Vad fick ni för tankar när ni läst kapitlet i boken? Efter en timme blir det en kaffepaus. Kvällen avslutas kl. 20 med att Per ber välsignelsen.

Den bok de valt att läsa under den gångna terminen är ”En rimligare värld”. En av deltagarna hade varit på Bra och Begagnat och hittat den boken. Namnet som stod i boken fick mig att minnas. Namnet var Elsie Thurén. Vi studerade den i Teologi- och Gudstjänstutskottet under en termin. Så trots att den var utgången från förlaget kunde vi samla in tillräckligt många exemplar!

Både Pia och Ingela betonar att det är högt i tak i gruppen. De vågar säga vad de tänker och känner, samtidigt som de är rädda om varandra. Samtalen har berört vardagen – familje- och arbetsrelationer, tro och andlighet. De har hjälpt varandra att tänka i nya banor, att bryta mönster, att försöka leva livet på ett annat sätt. Exempelvis måste miljön,

konsumtionsmönster och vilopausor komma in i våra liv.

För den ena har det inburit att många förutfattade meningar vad det innebär att ha en kristen tro brutits ner. Jag får vara den jag är. Jag har landat i min tro. För den andra som vuxit upp i en församling har det inneburit att hon tänkt igenom och formulerat sin tro igen. Hon vågar lite mer.

Pia och Ingela konstaterar att Per är viktig. De känner sig trygga med honom. De planerar också att åka till Allhelgonakyrkan i Stockholm för att besöka en gudstjänst som vänder sig till kyrko-ovana. De funderar över varför människor söker sig dit.

Gunilla Arlinger

Bibelkurs

Teologi- och Gudstjänstutskottet (ToG) planerar att starta en bibelkurs där man kan fördjupa sina kunskaper om vad det står i bibeln och varför det står som det gör. Då skulle vi också få tillfälle att

diskutera våra tankar och hur vi kan relatera till texterna i vår tid. Man samlas ett antal gånger per termin och börjar med ett evangelium och fortsätter med t.ex. några av Paulus brev. Nästa termin tar man ett nytt evangelium och fortsätter med nya ställen i bibeln. Det gör att man kan hoppa in vid den terminsstart som passar.

Kursen skulle vara upplagd som Alphaträffarna med någon förtä-

ring, ett kunskapspass och tillfälle att diskutera. Vi vill inte konkurrera med Alpha eller Beta utan erbjuda en fortsättning eller nå helt andra människor i och utanför församlingen.

Det finns intresserade och vi hoppas på fler och att vi kan komma igång i höst eller till nästa vår. Hör av dig till Pastor Margaretha eller någon i ToG.

Johan Svärd

Ett stycke av vägen – möten i livets slutskede

Agnete Kinman, läkare och präst, bosatt i Norrköpingstrakten, är författare till den här nyutkomna boken. Den är skriven som en handbok för dem som möter människor i slutet av livet.

Varsamt och ömsint visar författaren på försoningens möjlighet inför döden. Försoning med människor, med hur livet blev och med sin egen död, om värdighet och tillitsfullt liv in i det sista, om att få känna sig hel inför sin egen död.

I frågor om livets storhet och dödens smärta finns inga allmän-giltiga svar! Varsamhet och lyhördhet är ledord. Vad betyder orden och vad betyder tystnaden, växlingen mellan yta och djup?

Det är alltid patienten som anger vad samtalet ska handla om, vad vi ska tala om. Döende har en intuitiv känsla för hur mycket vi som lyssnande "tål" och ibland kan den döende bli provokativ. Ett svar med ömsint humor kan tända en glimt i bådass ögon därför att äkta humor är fylld av värme.

Att våga vara kvar – när vi inte överger och inte förklarar bort det meningslösa så kan det bli ett första steg ut ur förtvivlans avgrund som då förlorar sin förin-tande kraft.

När vi kommer med olika råd då är det vår egen rädsla och smärta som blir synlig och som vi försöker att hantera med aktivitet i stället för ett varande. Det är gott nog att stilla vara kvar och lyssna trots den egna känslan av maktlöshet.

Hos den sjuke kan känslor av meningslöshet och hopplöshet lösas upp.

Om inte ord finns får vår lyhördhet avgöra om vi ska lämna ifred eller sitta tyst en stund. Kanske några enkla ord, en varm blick, en mjuk sång. Någons närvaro och närhet ger trygghet. Att med sin närvaro vara till tröst ...

Författaren lyfter också fram det nödvändiga i att som lyssnare våga bli berörd, våga beröras av smärtans, vetenskapens vishet "den som förvandlar, som tränger in i den mötande, som inte hinner lyfta skölden".

Betydelsefullt är "det livsviktiga hoppet", hoppet som förändras undan för undan under sjukdoms-tiden och som vi behöver värna om. Utan ett anpassat realistiskt hopp kan vare sig den sjuke – eller vi – leva hela våra liv. Människor utan hopp dör inom kort tid!

Författaren berör också betydelsen av det kristna hoppet! Samtalen eller den lyssnande tystnaden härbärgerar de personliga

svaren, tron, tvivlet, vreden och trösten.

Med stor respekt införlivas de individuella perspektiven från patienter på ett tolerant och livs-bejakande sätt.

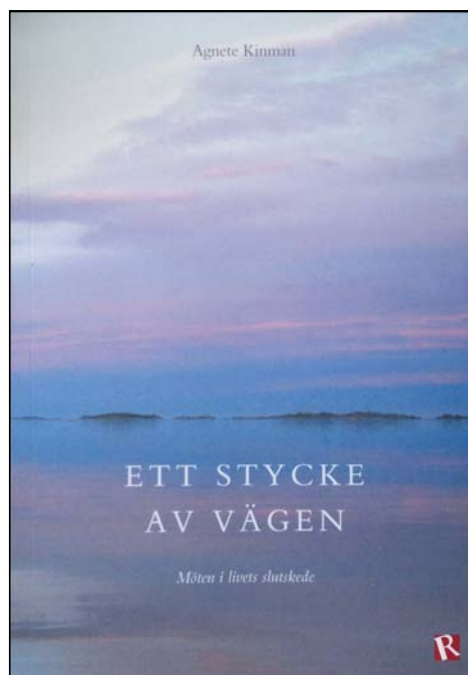
Boken *Ett stycke av vägen – möten i livets slutskede* tränger under huden och berör på djupet!

Att möta andra genom sig själv och sig själv genom andra.

Redaktionen för Gemenskap frågade om jag ville skriva om denna bok. Den fick följa med till ön Amorgos i Grekland nu i maj. Kontrasten mellan bokens innehåll och det sköna och livsbejakande i "sol, vind och vatten" blev påtaglig och jag kände mig hudlös.

Ändå – två sidor av samma sak. Vårt mångfasetterade liv med tunna avgränsande "hinnor" mellan liv och död!

Cathrina Östberg

Ett stycke av vägen

Möten i livets slutskede

Agnete Kinman

Recito Förlag, 2013

ISBN 978-91-7517-527-0

Förening över språkets gränser

Det är långfredag, jag och pappa Billy ska gå och äta kvällsmat på en restaurang i den franska staden Fontainebleau. Plötsligt såg vi att det var poliser och avspärrningar längre fram på gatan. När vi kom närmare upptäckte vi alla människor som stod samlade mitt på vägen. I mitten är det full aktivitet. Några präster bar på ett enormt träkors och runt dem fanns alla kyrkans åldersgrupper samlade; de små korgossarna, scouterna och ungdomsgrupperna. Vi fick ett programblad och förstod att det var en påskvandring. Vi hängde på och sjöng med i en psalm när vi tillsammans med alla andra gick till nästa stopp. Jag kunde först inte sjunga. Den kraften och känslan som kom till mig när alla människorna började sjunga om Jesus var enorm. Tårarna i mina ögon fanns där av tacksamhet och glädje över denna gemenskap med människor jag aldrig träffat förut. När en psalm var klar stannade vi och de läste ur bibeln och vi fick vara med om en bön. Jag tittade snabbt bakåt och upptäckte att hela den breda gågatan var propp-

full av människor, vi måste ha varit minst tusen. Det gick inte att slita sig, jag ville bara fortsätta gå och det gjorde vi i nästan en timme tills vandringen avslutades framme vid kyrkan. Vi pratade om den fantastiska vandringen hela kvällen och tänkte att vi fick lite påsk trots allt. När vi nästa kväll gick i Paris strosade vi förbi katedralen Notre Dame och hörde ljud inifrån. Vi slank igenom en port och möttes av en mycket mäktig syn. Hela kyrkan var fullproppad av människor och levande ljus, vi hade stövlut in under en påskmessa! Det sjöngs på franska till vacker orgelmusik och en präst

läste och sjöng ur bibeln. När vi gick ut fanns en mäktig känslan av gemenskap kvar. Att man förenas med så många människor över hela världen genom Jesus är fantastiskt!

Amanda Josefsson

Om kyrkoavgift och stående överföring

Det är en styrka för vår församlings ekonomi att få någorlunda regelbundna gåvor från medlemmar och vänner. Två sätt att ge regelbundna belopp varje månad är kyrkoavgift och stående överföring.

Kyrkoavgiften innebär att jag betalar 1 procent av min kommunalt beskattningsbara förvärvsinkomst (inkomsten efter avdrag men före skatt). Om denna är t.ex. 20 000 kr/månad innebär det att 200 kr/månad dras i kyrkoavgift. Av denna summa går 68 % (i exemplet 136 kr/månad) går direkt till den församling som jag

själv väljer. 19 % (i exemplet 38 kr/månad) går till församlingar med särskilda behov. Pengarna delas ut som bidrag till församlingar som behöver stöd för att till exempel klara anställning av pastor eller där det är angeläget med en extra resurs, som diakon eller musikledare. 10% (i exemplet 20 kr/månad) går till församlingars pionjära satsningar, framför allt sådant som syftar till att starta nya församlingar. De sista 3% (i exemplet 6 kr/månad) går till administration av kyrkoavgiften.

Blankett för att ge kyrkoavgift finns på expeditionen och ligger på kyrktorget. Den ska skickas in till Eumeniakyrkan senast 31

oktober för att gälla för 2015 och framåt. Självklart går överföringen att säga upp.

Stående överföring innebär att jag givit min bank i uppdrag att föra över ett visst fast belopp till församlingen ett visst datum varje månad. Beloppet och dagen för överföring bestämmer jag själv. Den som använder internet-bank kan ordna överföringen den vägen.

Blankett för stående överföring finns på expeditionen och ligger på kyrktorget.

Har du frågor kring detta så hör av dig till kassören eller någon annan i Förvaltningsutskottet!

Stig Arlinger

JUNI		JULI	
1	sön	11.00	Nattvardsgudstjänst Predikan: Anne-Lill R Eriksson Sång: Lena Rikardson Kyrkkaffe
8	sön	11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Lillemor Apelvång Kyrkkaffe
14-15	lör-sön		Läger på Väsby
15	sön	11.00	Gudstjänst på Capella Ecumenica Predikan: Margaretha Rudén Sång: Kören För samäkning träffas vi kl. 9.00 vid Centrum-kyrkan
20	fre	17.00	Midsommarfirande på Väsby sommarhem Midsommarstången reses Dans kring midsommarstången Ev. lövskrindefärd för barn och vuxna Tillsammansstimme Kaffeservering och lotteri under hela kvällen
22	sön	11.00	Gudstjänst Predikan: Britt Eriksson Sång: Kyrkkaffeutfärd till Väsby gård
29	sön	11.00	Gudstjänst i Immanuelskyrkan Predikan: Anne-Lill R Eriksson Sång: Elisabeth Gustafsson Kyrkkaffe
5-12	lör-lör		Läger på Skeppsgården
6	sön	11.00	Gudstjänst Predikan: Anne-Lill R Eriksson Sång: Barbro och Birgit Fjällgård Kyrkkaffeutfärd till Fam Skogwik, Lilla Mariehof
13	sön	11.00	Gudstjänst i Immanuelskyrkan Predikan: Anne-Lill R Eriksson Sång: Torbjörn Hedman Kyrkkaffe
20	sön	11.00	Nattvardsgudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Kyrkkaffe i Vetekornet
27	sön	11.00	Gudstjänst i Immanuelskyrkan Predikan: Anne-Lill R Eriksson Sång: Pernilla Andersson Sommarmusik i Immanuel

Tankar kring ett bibelord

Vi i ToG skulle vilja att det på församlingens hemsida finns ett ställe där man kan läsa olika personers tankar kring ett bibelord. Det skulle inte konkurrera med "Pastorns sida" utan komplettera och det skulle bytas ut varje vecka. Så nu önskar vi kontakt med er som vill skriva ner era tankar om olika bibelord. Kontakta Pastor Margaretha eller någon i ToG om du vill bidra eller vet någon som vi kunde ta kontakt med. Om vi blir flera som kan alternera kan vi förhoppningsvis börja efter sommaren. Håll utkik ifall det skulle dyka upp något redan i sommar på www.centrumkyrkan-norrkoping.se/

Johan Svärd

AUGUSTI

2 lör 18.00
3 sön 11.00

Livskraft på Getsjötorp (se annons)

Gudstjänst

Predikan: Lillemor Appelvang

Kyrkkaffeutfärd till Väsby sommarhem

Sommarmusik i Immanuel

10 sön 11.00

Nattvardsgudstjänst i Immanuelskyrkan

Predikan: Anne-Lill R. Eriksson

Kyrkkaffe

Sommarmusik i Immanuel

17 sön 11.00

Gudstjänst

Predikan: Margaretha Rudén

Kyrkkaffe

Möte på Getsjötorp

Sommarmusik i Immanuel

23 lör 18.00

24 sön 11.00

Musik med Familjen Ozolini

Gudstjänst

Predikan: Margaretha Ekstrand

Kyrkkaffe

31 sön 11.00

Nattvardsgudstjänst

Predikan: Margaretha Rudén

Kyrkkaffe

SEPTEMBER

7 sön 11.00

Samlingsgudstjänst

Församlingens offerdag

Predikan: Margaretha Rudén

Sång: Kören m.fl.

Kyrkkaffe

Alla kulturprogram i samarbete med **Bilda**

Med reservation för eventuella förändringar.

Se också Centrumkyrkans hemsida:

www.centrumkyrkan-norrkoping.se

Ekoturbusen

Åk dit med

LIVSKRAFT

i programkvällen på

GETSJÖTORP

lördag 2 augusti kl 18

Bussen avgår kl. 17.00 från Immanuelskyrkan och vi är åter ca 21.30.
(Naturligtvis kan du åka egen bil och möta upp i Getsjötorp kl. 18.00)

Naturpedagog **Anette Aspögren-Gilttoff**
kommer att vara vår guide under programmet.

Program:

- Vi börjar med att häva i sjön och studerar vad vi får upp i microslupp
- Vi grillar korv, dricker kaffe och äter bullar – kanske tar någon med oss i sång
- Vi plöcker ansar och studerar svampar inför söndagens middagsmat

Du anmäler dig

på tfn. 12 15 50, tisdagar kl. 10–12
eller via e-post immanuelskyrkan@telia.com

När vi bodde som ung familj i Linköping besökte Hilding Bielkhammar Baptistkyrkan och berättade om sin ekumeniska vision och kyrkbygget. Församlingen inspirerades att göra en utflykt till Västra Gärsholmen. Margareta och jag, med kyrkliga rötter från olika håll, kände oss med ens "hemma" och har sedan dess berikats av miljön och många personliga möten. Bland alla dessa möten väljer jag först besökaren som står utanför kyrkan och pekar på en av de stora murstenarna och säger "kanske jag burit på den här". Så berättar han att Hilding besökte skolan, där han var elev, för att värva starka ynglingar till bygget. "Vi släpade stenar i säckar från stränderna och svettades."

Inne i kyrkan pekar en kvinna på bokstäverna på en kyrkbänkslucka och berättar om en släkting och hantverkare som erbjudits få sitt namns initialer på dörren. I Capellakyrkan kan många känna delaktighet. På stranden sitter en sommarbrun flicka bredvid sin kajak och berättar om sitt projekt. Med start på skidor från Östersund i januari och vidare genom Finland cyklande och nu paddlande ska hon övergå till fotvandring till Smyghuk och vidare hem igen genom Norge. Att dela "rast" med henne i Capellet och sen vinka farväl när hon försvinner i solstrimman på Trännöfjärden. Högtidligt!

"Vi kommer från Stockholm på vår sista långsegling." Så presenterar

Moder Teresa har sagt: "Ibland tror vi att det vi gör bara är en droppe i havet. Men havet skulle vara mindre utan den droppen". Ett stort tack till er för att jag har fått vara en droppe i gemenskapens hav. En droppe av friskt vatten, och med smak av salt. Jag har blandat mig och förenat mig med er under en tid när våra kinder har vätsats av salta droppar. Våra hjärtan har gråtit och tårarna har runnit. Men också

sig ett grånat par som vill sitta i kyrkan och sjunga sina önskesalmer. "Det här är höjdpunkten på Saga Lejonturen. En paradiso!" Ord av tacksamhet från en av de många som inte har egen båt. Så många positiva möten vi fått med hem som minnen från våra värdveckor!

Ett flygplan med pontoner går ner på vattnet strax före söndagens gudstjänst. Piloten klättrar ur och sitter med på berget och får ta emot välsignelsen innan han stiger till väders. Det finns olika sätt ta sig till ön! Med skridskor och varm choklad i termos en vinterdag blev en upplevelse! Oftast har vi kommit med Bergströms båtar och inför värdveckor fullastade med bagage och förväntan.

"Man behöver inte vara religiös för att komma hit utan det blir man" säger mannen när vi ser hur Jesus ögon följer oss. Den ryska ikonmålaren är en god predikare! En syrisk-ortodox präst ber på Jesus eget språk, arameiska, den bön han lärt oss. Han sjunger den entonigt. En andlig upplevelse.

7/7 2007 kl. 7 står två ungdomar redo för vigsel. De kom paddlande i var sin kajak och prästen Lillemor Björling har fått åka med en vacker träbåt. Sommarmorgon med fågelsång. Vilken fin start på gemensam livsvandring!

En dopfont av trä ställs ut på berget. En tidigare capellavärd, Arne Jöneryd, har tillverkat den

skratten och glädjen har porlat, för sorgen och glädjen de vandrar tillsammans. Jag är tacksam för förtroendet jag har fått för den här tiden och jag är glad över att känna mig "hemma" som en droppe i gemenskapens hav, innesluten, omsluten, nära. Mitt liv har blivit en del i ett större liv. Och vi är alla tillsammans droppar förenade i det största "havet" av alla, i Gud och hans kärlek. Nu kommer jag att finnas mer på min

av kasserade kyrkbänkar. Hela ön är som en kyrka med osynliga väggar. Och kapellet som ett vindskydd. Nu går prästen runt med det solbelysta barnet bland oss som sitter på bänkarna. Några ungdomar har tidigare själva stigit i vattnet för att bekräfta sin kristna tro. Olika ceremonier men samma Kristus!

"Guds kärlek är som stranden", psalm 289 har vi flera gånger sjungit tillsammans med Breviks-ungdomar på hajk. Det är deras psalm. Lars Åke Lundberg, som var präst på ett konfirmandläger där, har gjort melodin.

Miljön på Capella är gynnsam för goda samtal och genuina möten. Jag tänker med tacksamhet på Hildings slutord i gåvobrevet "Om en enda jordevarelse här – idag, i morgon eller i framtiden – finner vad han söker då har detta icke varit förgäves".

John och Margareta Jacobsson

geografiska hemmaplan, och ge omsorg till andra behövande människor. Men vi får fortsätta att mötas under sommarens tillfällen i kyrkorna.

Inget kan skilja oss från Guds kärlek i Jesus Kristus. I Jesu famn får vi alltid söka närhet och kärlek, tröst och skydd. Jag önskar er alla en välsignad, skön sommar inneslutna i Guds kärlek. Stor kram till er alla!

Anne-Lill

Sjung min själ

Saxofonisten Nisse Sandström i lyhört samspel med pianisten Martin Perk och basisten Alfred Eriksson gästade "Sjung min själ" den 6 april i Centrumkyrkan. Bl.a. bjöds vi på Ellingtons "In a sentimental mood", en melodi som Nisse Sandström beskrev som stillsam men inte sentimental. I långa solon fick de tre musikerna visa imponerande teknik och känsla. I samtal med Gunilla Skogwik delgavs vi glimtar från en lång karriär där kända namn som Ella Fitzgerald, Red Mitchell och Monica Zetterlund dök upp.

Som allsångspsalm valde Nisse "O sällhet stor", en av mina favoriter, och på frågan "Tror du på Gud", blev svaret "Ja" med tillägget "i likhet med mina många svarta musikkollegor anser jag att ateism är obegripligt".

Soon Gospel, med Lena Hägle som dirigent, Anna-Lena Josefsson som pianist och Anders Wikström på bas, inramade och bidrog till att vi gick hem från en fullsatt kyrka med härlig musik inom-bords.

John "Lo" Jacobsson

*Nisse Sandström med sin saxofon.
Foto: Stig Arlinger*

Gospelresa till Lettland

Soon Gospel vill liksom vår kyrkokör knyta internationella kontakter. Tidigare har man varit i Slovenien där man besökte en manskör; den här gången knöts mycket värdefulla kontakter med gospelkören från Lutherska ungdomscentret i Riga. Resan gjordes 1–4 maj och gav mersmak!

Kören tog sig i privatbilar till Arlanda för att samlas. Under dagen fick vi dessutom veta, att vi inte kunde få de förbokade lägenheterna. Hur skulle detta avlöpa? Döm om vår förvåning, när Lena Hägle hade lyckats med att få oss inbokade på ett 4-stjärnigt hotell, som hade öppnat samma dag! Visserligen var det skönt med ett riktigt hotell, men vi fick också erfara, att de hade en del inkörningsproblem med logostiken i restaurangen.

På fredagseftermiddagen tog vi oss till nya S:t Gertruds-kyrkan för övning, där under-teknad faktiskt spelade på den första av Sovjetunionen godkända konfirmationen år 1989. Efter att vi övat det Soon skulle framföra kom så Rigas gospelkör, som visade sig vara en kör med mycket suggestiva tolkningar av en del "gamla godingar" som "Go down, Moses". Kvällen avslutades i gemenskap med pizza.

Efter sedvanlig guidning i Riga och eftermiddagsvila var det så dags för konserten. Publikanslutningen var inte lika stor som vi hade hoppats, men körernas entusiasm var det inget fel på.

På söndagsmorgonen fick vi stiga upp tidigt, eftersom vi skulle iväg till Uzava baptist-bönehus, där "pappa Ozolins" verkar som pastor. Hela familjen Ozolini mötte upp och det var verkligen ett kärt

återseende. Efter gudstjänst och kyrklunch ute i det fria åkte vi förbi Kuldiga – där familjen Ozolini bor – för att titta på Europas bredaste vattenfall.

Innan vi tog avsked från våra nyvunna vänner i Riga passade vi på att bjuda in dem till vår stad och Centrumkyrkan. Går allt i lås kan ni höra dem på församlingens kulturnatts-konsert 2015!

Henric de Koster

Foto: Anders Wikström och Magnus Lindberg

HÖGTIDSDAGAR

TACK

HEMGÅNGNA

UTGÅNGNA

TACK

**Köket i Café Vetekornet/
Församlingsvåningen**

Under den tid när Café Vetekornet är öppet, d.v.s. måndag – fredag klockan 10.00–17.00, får bara inskriven personal befinna sig i köket. Inskriften betyder att man skrivit in sitt namn och ankomsttid i personalliggaren i köket. Grundprincipen är alltså att enbart personal – anställda och tillfälligt engagerade frivilliga – får vara i köket. Om inspektion från Skattemyndigheten skulle ske och någon som inte är inskriven då befinner sig i köket riskerar både den personen och Café Vetekornet dryga böter – 2 000 kr respektive 10 000 kr.

Övriga tider när inte Café Vetekornet är verksamt får vi tills vidare gå in i och arbeta i köket i samband med t.ex. torgkaffe och kyrkkaffe utan att skriva in oss i liggaren.

Stig Arlinger

SEMESTRAR

Margaretha	v26–27 och 30–32
Siw	v27–31
Frida	v25 och 30–33
Åsa	v26–28 och 31–33
Pernilla	v28–30 och 33–34
Anita	v28–33

Ekonomirapport

När årets fyra första månader har passerat kan vi konstatera att vi inte riktigt når upp till insamlingsmålet. För summan av kollekt, offerdagar, gåvor, kyrkoavgift och överföringar via plusgiro och som stående överföringar ligger vi ca 25 000 kr sämre än förra året vid samma tid.

För att möjliggöra ytterligare ett sätt att stödja församlingens ekonomi har vi efter många diskussioner skaffat en enkel form av kollektomat, så kallad e-kassa.

Efter programmering så att den blir så enkel att hantera som möjligt ska den placeras på lämpligt ställe på kyrktorget och göra det möjligt att ge gåvor till församlingen med vanliga MasterCard- och Visa-kort. Korten finns ju idag i de flesta plånböcker men inte alltid de kontanter man skulle vilja ge, och här kommer alltså en väg att hantera detta!

Café Vetekornet fortsätter att gå bra med klart ökade intäkter jämfört med förra året. Ungefär 10% av alla betalningar där sker numera med kort. Cafét kommer att vara öppet hela sommaren (med delvis kortare öppettider) och vi hoppas att detta ska uppskattas av våra gäster.

Fastigheten har förhållandevis gynnsamt läge med ett blygsamt minus på drygt 5 000 kr (den relativt milda vintern har gett klart lägre värme- och elräkningar jämfört med förra året), och vi har hittills undgått dyrbarare reparationer.

Stig Arlinger, kassör

ADRESSKALENDERN

Evelina frågar...

Hur känns det att konfirmera sig?

Maja
WallstedtEvelina
KarlssonAndreas
Backström
(till vänster)

Det känns jättehärligt att få ha varit med om en massa roliga saker som vi gjort på konfan, det är inget man vill missa! Det var härligt att konfirmera sig, men det känns ändå jättetråkigt när det tar slut för man vill inte att det ska ta slut. Dagen då man tar konfirmationen är den bästa och sämsta dagen av konfirmations dagarna! Men nu har man ju mer tid för läxor och annat!

Jag längtar verkligen efter mitt andra år på Sjöviks kristendoms-skola. Efter det första året kan man allt som en konfirmationskurs innehåller och nu kommer vi till fördjupningen. Jag längtar efter människorna, platsen och känslan. Det har året kommer det bli mer pang på eftersom man redan vet hur allt funkar och vi kommer få göra andra saker, vilket kommer bli väldigt kul. Jag ser fram emot Sjövik med en enorm glädje och längtan.

Det känns asgrymt och det ska bli en fantastisk upplevelse. Det är en härlig känsla. Det ska bli väldigt roligt att utforska vad som finns att upptäcka i trons förtrollade värld.

Miss inte detta!

Mini-läger för dig 8–12 år på Väsby Sommarhem.

Start lördagen den 14 juni kl.10:00

Slut söndagen 15 juni kl. 14:00.

Kostnad 150 kr (inkl alla måltider).

För mer info kontakta ungdomsledare Frida L Petersson på 072-228 22 88

Centrumkyrkan i Norrköping

S:t Persgatan 113

602 33 Norrköping

Pg: 57 71 25-8

Bg: 841-4377

Bank: 6591-161 094 562

Tel: 070-393 82 88

E-post: exp@centrumkyrkan-norrkoping.se

Hemsida: www.centrumkyrkan-norrkoping.se

Caféföreståndare

Åsa Börjesson

Tel. Café 011-13 58 32

vetekornet@vetekornet.se

www.vetekornet.se

Övriga telefonnummer

Café, kök, kyrktorg och musikrum 011-13 58 32

Expeditionen är öppen tis–tors 8.30–9.30, 10.00–11.30
Besöksingång från gården. Om vi inte svarar under denna tid, tala in ett meddelande, så ringer vi upp så fort vi kan.

Pastor

Margaretha Rudén, tel: 070-222 22 88

pastor@centrumkyrkan-norrkoping.se

Barn- och ungdomsledare

Frida Lundstedt Petersson, tel: 072-228 22 88

ungdomsledare@centrumkyrkan-norrkoping.se

Expeditionssekreterare

Siw Johannesson, tel: 070-393 82 88

Redaktionskommitté:

Gunilla Arlinger, Anders Eriksson, Lotta Karlsson, Siân de Koster,
Göran Strömberg, Elisabeth Strömberg.
Ansvarig utgivare: Claes Jönsson

**Manusstopp nästa nr:
17 august 2014**